

Posudek na bakalářskou diplomovou práci

Název práce: **Xiaomi Mi Band jako nástroj měření fyzické aktivity**
 Studijní obor: Informační studia a knihovnictví
 Autor práce: *Klára Foglarová*
 Vedoucí práce: Mgr. Jakub Fiala
 Oponent: Mgr. Tomáš Marek

Předkládaná práce je hodnocena z hledisek:

Kritéria hodnocení:	Bodové hodnocení
1. Metodologie a věcné zpracování tématu	20 z max. 40 bodů
2. Přínos	3 z max. 20 bodů
3. Citování, korektnost citování, využití inf. zdrojů	18 z max. 20 bodů
4. Slohové zpracování	15 z max. 15 bodů
5. Gramatika textu	5 z max. 5 bodů
Celkem	61 bodů

Připomínky, náměty do diskuse při obhajobě práce:

Největší slabinou obhajované práce je její neaktuálnost: až v polovině textu se čtenář dozví, že je vypracována nad několik let starými daty. Neznám z pozice oponenta genezi práce, pokud je však odevzdávána k obhajobě až nyní, bylo by vhodné peripetie vzniku hlouběji reflektovat. S nulovou reflexí selhává i nastavený cíl, výběr zařízení atp. I v době měření však byly cíle problematické.

Cílem této práce je dle 5. kapitoly mimo jiné „*prozkoumat a zhodnotit, jak dalece je zařízení Xiaomi Mi Band 1 resp. Xiaomi Mi Band 2 přesné v měření sledovaných hodnot a z těchto zjištění následně odvodit smysluplnost měření sledování aktivit uživatele.*“ Z dnešního pohledu (aktuálně šestá generace využívaného zařízení a stovky jiných výrobků na trhu) můžeme konstatovat, že tato zařízení jsou nepřesná – to není třeba dokazovat ani hodnotit (a pokud ano, byla by k tomu vhodná jiná metoda než autoetnografie). Selftrackingová zařízení jsou však v běžném provozu většinou nepřesná konzistentně, což mění přístup k vyhodnocování dat. Mnohem zajímavější (a trvanlivější) než sledování přesnosti a nepřesnosti je pak téma motivace, ke kterému se autoetnografická studie hodí nejlépe. Samotné zpracování deníků je v práci dobré a čtivé.

Bolestně neaktuální je i teoretická část práce. Na místě sáhodlouhých deskriptivních popisů měřicího zařízení, které již několik let není na trhu, spolu s aplikací, která prošla od dob měření

stovkou iterací, by bylo vhodné podat více teoretického kontextu kvantifikace, sebekvantifikace a motivace. To by umožnilo lépe ukotvit a vyhodnotit závěry ze samotného jádra práce, tedy z autoetnografické studie. V teoretické části jsou např. motivace lenivě odfláknuty pěti kategoriemi, které jako přes kopírák opakuje každá diplomová práce, která se kdy tématu quantified-self věnovala. Zde je v kapitole 3 doplněno prohlášení, že „z na sobě nezávislých výzkumů byly vyvozeny v podstatě stejné závěry“, výzkumy však nejsou uvedeny. Uvedeny jsou jen kategorie uživatelů selftrackingu, které jsou výsledkem desk research jedné diplomantky z McGill University: o výzkumech motivace tak těžko můžeme mluvit. Bylo by přínosné se do tématu ponořit hlouběji, na úkor popisných částí.

Další (ne)souvislé poznámky:

- Na str. 15 se uvádí, že „vzhledem k tomu, že pro další měření bylo zvoleno v podstatě stejné zařízení, bylo možné navázat na původní měření a pokračovat ve sledování stejných veličin.“ Dále v textu je však několikrát uvedeno, že druhá generace měla přepracovaný algoritmus počítání kroků. Nebylo mi jasné, jak přesně je to reflektováno a jaký vliv to mělo na naplnění cíle sledujícího přesnost.
- Styl psaní je velmi příjemný a čtivý, v textu jsem nenašel téměř žádné překlepy.
- Občasně chybí citace tam, kde by se hodilo ji mít. Např. str. 20: „Pokud je výlisek nepřesný, dochází k jeho samovolnému uvolňování a rozepínání. Bohužel četnost tohoto nedostatku je poměrně vysoká.“ Jak byla měřena četnost? Je to informace z nějakého zdroje?
- Je škoda, že text nezmiňuje některé již obhájené diplomové práce, o jejichž výstupy se případně dalo opřít. Zmíněna by mohla být např. Příborská (2015), která ke stejnému tématu přistupovala také autoetnografickou selftrackingovou studií.

Vyjádření a návrh klasifikace: práci navrhuji hodnotit stupněm 2 , s ohledem na počet bodů a průběh obhajoby.

Datum: 3. 6. 2021

Jméno, příjmení, podpis
Mgr. Tomáš Marek